

دکتر باقرپور کاشانی

تناسب معجزات انبیاء با روزگار خود

[@aparat.com/be_sooye_zohoor](https://www.aparat.com/author/authorDetail/@sooye_zohoor) [v_bagherpour_kashani](https://www.instagram.com/v_bagherpour_kashani)

[@seratehagh1](https://t.me/seratehagh1) [besouyezohor](https://www.besouyezohor.com)

bagherpoor-kashani.com/ [@serat12k](https://www.serat12k.com)

[youtube.com/c/seratehagh](https://www.youtube.com/c/seratehagh) <https://naakhodaa.ir>

تناسب معجزات انبیاء علیهم السلام با روزگار خود

معجزات معمولاً تناسب داشته نسبت به وضعیتی که در آن نقطه بوده. مثلاً در مورد حضرت موسی علیه السلام، بزرگان قوم کسانی بودند که جادوگر بودند. جادوگران در عصر حضرت موسی علیه السلام خیلی عظمت داشتند، خیلی بزرگ بودند، مورد احترام قرار می گرفتند تا جایی که جمعیت زیادی را فرعون، احترام و اکرام می گذاشت، پول به اینها می داد و اینها را جزء بزرگان حساب می کرد!

لذا معجزه‌ای که در مورد حضرت موسی علیه السلام مطرح می شود، یکی از معجزات به تناسب زمانه‌ای که بوده، سحر و جادو بوده، عصای خشک را می اندازد تبدیل به اژدها می شود.

در مورد حضرت عیسی علیه السلام، در زمان ایشان، طب و طبابت و پزشکی بوده. بزرگان قوم، کسانی که عظمت داشتند پزشکان بودند.

مثلاً جالینوس در آن دوران بوده است؛ و معجزه‌ای که در مورد حضرت عیسی علیه السلام مطرح شده، مثلاً بیماری‌هایی که صعب‌العلاج بود اینها را شفا می داد، یا مثلاً مرده زنده می کرده، کور مادرزاد را شفا می داد، متناسب با

موقعیت خودش بود. یعنی بزرگان، کسانی که محبوبیت داشتند، پزشکان بودند.

در زمان پیامبر ﷺ، این چیزی که اختلافی در آن نیست، بزرگان قوم، ادبا و شاعران بودند.

لذا در عصر پیامبر ﷺ، رواج خطابه، شعر، گفتارهای لطیف، تشبیهات، کنایات؛ اگر دوستان ابهاماتی داشتند می‌توانند نگاه کنند که تمام اشعار زمان جاهلیت، لطائفی که بوده که الان هست تمام این‌ها موجود هست، کسانی که رشته‌شان این باشد، درس‌هایی را می‌خوانند، ادبیاتی را می‌خوانند، اشعاری را می‌خوانند، تاریخی را می‌خوانند، برای زمان جاهلیت بوده قبل پیامبر بود و تمام آن‌ها این‌طور نیست که نابود شده باشد! قسمت اعظم آن‌ها الان در دست ماست.

لذا بزرگان این‌گونه بودند که محبوب‌های آن دوره خطباء بودند، شعرا بودند، گویندگان بودند.

آورده شده ایجاد محافلی بوده برای خواندن اشعار، قصائد، گفتارهایی جالب، لطیف، ظریف. خیلی اهمیت می‌دادند.

حتی یک جوری بوده که ارزش هر کسی را می‌خواستند ببینند، تو شعرا می‌گفتند کدام یکی شعر بیشتری می‌گوید! کدام یکی مثلاً خطابه قوی‌تر دارد! ارزش آدم‌ها را در این می‌دانستند.

و این گونه تقدیر می کردند که هفت قصیده منتخب را با آب طلا می نوشتند و بر دیوار کعبه نصب می کردند. یعنی این قدر برایشان مهم بوده! پس پیامبر اکرم هم این گونه بوده که وقتی آمدند به مانند حضرت موسی و عیسی علیهما السلام، معجزه به تناسب موقعیت ارائه دادند که وضعیت این گونه بوده؛ معجزه مهم علمی و ادیبانه و فصاحت و بلاغت و جملاتی در این سطح بوده است.

اللَّهُمَّ جَلِّ لَوْلِيكَ الْفَرَجَ وَقِمْنَا بِخِدْمَتِهِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْأَئِمَّةِ